ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Η ΑΛΛΑΓΗ προϋπόθεση γιά νά ἐπιβιώσει τό Ἔθνος μας

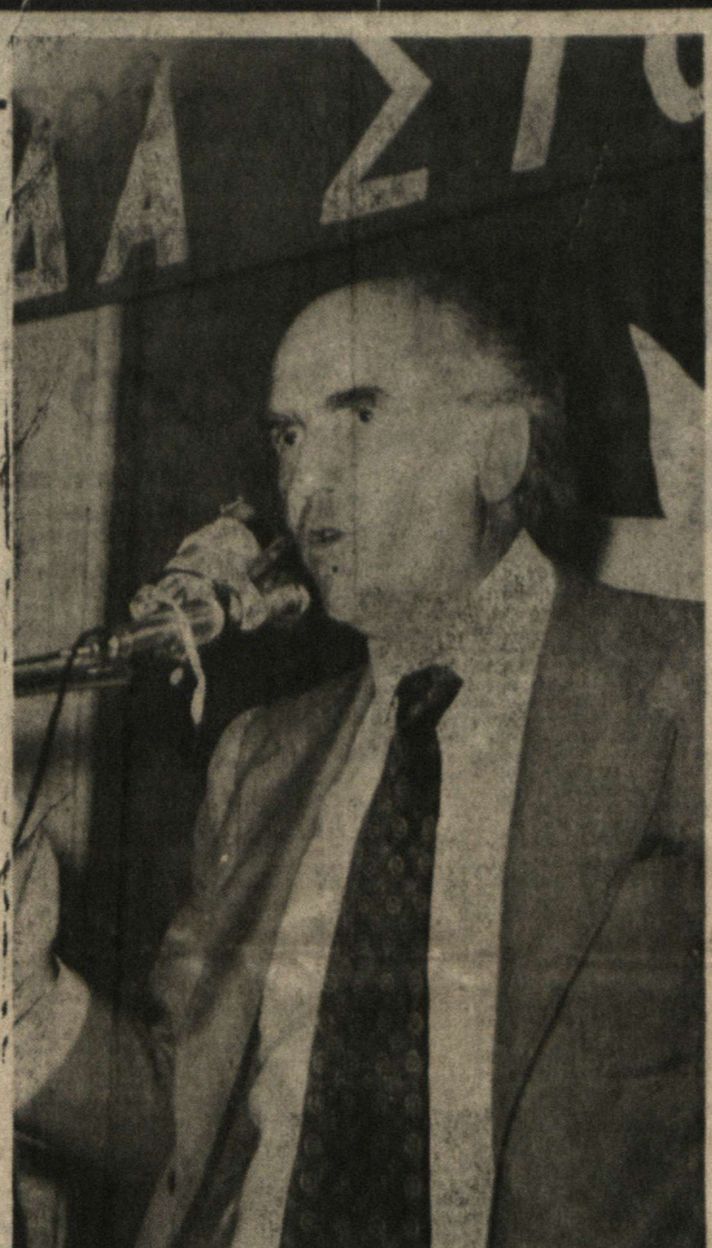

- Κινδυνεύουμε μέ ἐθνική ὑποδούλωση
- Ὁ ἀγρότης εἶναι ὁ πιό ἀδικημένος Ἕλληνας, ὁ ἱδρώτας του πηγαίνει στούς μεσάζοντες
- Τό ΠΑΣΟΚ ὑπέρ τῆς δημιουργίας συνεταιριστικῶν ὁμαδικῶν καλλιεργειῶν
- Νά προστατευθοῦν τά ἀγροτικά προϊόντα μέ τά ἔσοδα ἀπό τήν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς καί τήν φορολογία στά ὑπερκέρδη τῶν μονοπωλίων
- Δέν ὑπάρχει δυνατότητα κοινοῦ προγράμματος τῆς ἀντιπολίτευσης, ἀφοῦ οἱ δυνάμεις της διαφωνοῦν ριζικά στά θέματα τῆς Ε.Ο.Κ., τοῦ ΝΑΤΟ καί τῶν βάσεων.

Τό πλῆρες κείμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ προέδρου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, στό Ἡράκλειο Κρήτης, χθές, εἶναι οἱ παρακάτω:

Λαέ τοῦ Ἡρακλείου,
Λαέ τῆς Κρήτης,

Χαιρετίζουμε μέ βαθειά συγκίνηση, μέ αἴσθημα μεγάλης χαρᾶς, ἀλλά καί μέ αἴσθημα μεγάλης εὐθύνης τήν ἀποψινή ἀγωνιστική, παλλαϊκή ἐκδήλωσή σας.

Συναντιόμαστε σέ μιά ὥρα κρίσιμη γιά τόν λαό τῆς Κρήτης, γιά τόν ἑλληνικό λαό, γιά τό ἔθνος μας. Πυκνώνουν τά ἀπειλητικά σύννεφα στόν ὁρίζοντα τῆς χώρας μας. Κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τῶν ΗΠΑ καί μέ συνεχιζόμενη τήν παροχή σύγχρονου στρατιωτικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἀπό τίς ΗΠΑ καί τό ΝΑΤΟ, ἡ Τουρκία ἀπειλεῖ κάθε μέρα καί πιό πολύ τά κυριαρχικά μας δικαιώματα στό Αἰγαῖο —τόν θαλάσσιο, ὑποθαλάσσιο, ἐναέριο κι' ἀκόμη τόν νησιώτικο χερσαῖο ἐθνικό μας χῶρο. Ἐνῶ ταυτόχρονα προσπαθεῖ νά κατοχυρώσει καί νομικά τήν βίαιη, σκληρή καί παράνομη κατοχή της στά δύο [illegible]α τοῦ ἐδάφους τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου.

Ἐγκλωβισμένη στό ΝΑΤΟ — πολιτικό καί στρατιωτικό, μέ τήν κρατική μας μηχανή διαβρωμένη ἀπό Ἀτλαντικούς φιλέλληνες, ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση πολιτική καθοδηγούμενη ἀπό ξένα κέντρα ἀποφάσεων, πολιτική πού μοιραῖα ἐξυπηρετεῖ ξένα συμφέροντα. Μέ προσδοκία τόν «παράδεισο» τῆς ΕΟΚ, μέ ἐπίμονη ἐπανάληψη τοῦ «ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν», παραπαίει στήν διαμόρφωση τόσο τῆς ἐξωτερικῆς, ὅσο καί τῆς ἐσωτερικῆς της πολιτικῆς. Χωρίς πυξίδα, χωρίς στρατηγική, ὁδηγεῖ στήν πλήρη ἐξάρτηση τῆς χώρας μας, σέ ἐθνική περιπέτεια στό Αἰγαῖο, στήν διαμόρφωση μιᾶς οἰκονομίας παραδομένης στήν κερδοσκοπία τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων, μιᾶς οἰκονομίας πού χαρακτηρίζεται κάθε μέρα καί πιό ἔντονα ἀπό τήν στασιμότητα καί τόν πληθωρισμό, τήν σκανδαλώδη ἀνισοκατανομή τοῦ πλούτου, τήν ἀπαράδεκτη ἐκμετάλλευση τῶν πολλῶν ἀπό τούς λίγους.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΟΡΑΤΟΙ

Ὑπάρχουν κίνδυνοι ὁρατοί καί κίνδυνοι ἀόρατοι. Οἱ βάσεις τοῦ θανάτου εἶναι ὁρατός κίνδυνος. Ἡ ἀπειλή στό Αἰγαῖο εἶναι ὁρατός κίνδυνος. Πιό ὕπουλος καί γι' αὐτό μακροπρόθεσμα πιό μεγάλος ἀκόμη, εἶναι ὁ κίνδυνος τῆς ἐθνικῆς μας ὑποδούλωσης σέ ξένα κέντρα πού θ' ἀποφασίζουν τήν τύχη μας — ἡ ἅλωση τῆς Κρήτης καί τῆς Ἑλλάδας «ἐκ τῶν ἔνδον».

Ἡ Κρήτη — μιά μικρότερη Ἑλλάδα, μ' ὅλες τίς δυνατότητές της μά καί μ' ὅλες τίς δομικές της ἀδυναμίες — εἶναι τό σύμβολο τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία. Αὐτός ὁ ἀγώνας, ὁ δύσκολος κι' ἀνηφορικός ἀγώνας γιά τή λευτεριά, τήν ἀνεξαρτησία, τόν ἐθνικό αὐτοπροσδιορισμό, συνεχίζεται σέ κάθε γωνιά τῆς ἑλληνικῆς γῆς — μά εἶναι ἡ Κρήτη στήν πρώτη γραμμή τῆς ἀναμέτρησης. Κι' εἶναι ἀγώνας ταυτόχρονα ἐθνικός καί κοινωνικός.

Εἶναι ἀγώνας ἐθνικός ἐνάντια στήν ἄμεση καί ὁρατή ἀμερικανική κατοχή: Ναυτική βάση τῆς Σούδας, Κέντρο Τηλεπικοινωνιῶν, Πεδίο Βολῆς, Γοῦρνες, Τυμπάκι, Σητεία — τό ἀμερικάνικο καί νατοϊκό δί[illegible]τυο θανάτου πού ξαπλώνει τά πλο[illegible]άμια του μέ γρήγορο ρυθμό σέ κά[illegible] γωνιά τῆς κρητικῆς γῆς. Πέρα [illegible] αὐτό τό σκληρό ψυχροπολεμικό [illegible]τυο πού περιλαμβάνει τίς πιό [illegible]χρονες μορφές παγκόσμιας κα[illegible]οπίας καί πυρηνικῶν ὅπλων, [illegible] καί περίεργες ἐγκαταστά[illegible] — ὅπως ὁ λεγόμενος «πρότυ[illegible]ικισμός» μέ ἡλιακή ἐνέργεια [illegible]ότιο Κρήτη, κάτω ἀπό τήν ἐ[illegible]οπτεία τῆς Ἀμερικανικῆς [illegible]ροπῆς Ἐνεργείας, ὅπως ὑπάρ[illegible] διείσδυση τοῦ ἰσραηλινοῦ [illegible]αίου ἰδιαίτερα σ' ὅ,τι ἀφορᾶ [illegible] ἀγορά παραλιακῶν ἐκτάσεων [illegible]νησιοῦ.

[illegible]ίναι ἀγώνας κοινωνικός ἐνάντια [illegible] νόθα ἀνάπτυξη τῶν πλουτοπα[illegible]γωγικῶν πόρων τῆς Κρήτης — [illegible]ἀν ἀνάπτυξη πού στηρίζεται κα[illegible] κύριο λόγο, ἄν ὄχι μόνο στά ὀ[illegible]ωροκηπευτικά καί τόν τουρισμό. [illegible]ήν τελευταία δεκαετία οἱ ἀγρότες [illegible] Κρήτης ἐγκατέλειψαν μισό ἑκατομμύριο στρέμματα. Τό 40% τοῦ πληθυσμοῦ της ἤδη βρίσκεται στά ἀστικά της κέντρα, ἐνῶ ὁ ἀριθμός τῶν τουριστῶν πού κατακλύει τήν Κρήτη κάθε χρόνο ἤδη ξεπερνᾶ τό σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ της. Πίσω ἀπό τήν φαινομενική ἀναπτυξιακή προσπάθεια ὑφαίνεται ὁ ἱστός βαθύτερης οἰκονομικῆς ἐξάρτησης. [illegible]αί διαφαίνεται σέ ἀδρές γραμμές [illegible] κίνδυνος, οἱ ἀγρότες — παρά τίς [illegible]ρομακτικές τους προσπάθειες στίς [illegible]ντατικές καλλιέργειες — νά βρε[illegible]οῦν κολλῆγοι στά χωράφια τους [illegible]έσα στά πλοκάμια τοῦ ἐμπορικοῦ — μεταφορικοῦ μονοπωλιακοῦ κεφα[illegible]αίου, πού ἐλέγχει τό κύκλωμα τῆς [illegible]μπορίας. Οἱ ἀκτές τῆς Κρήτης, ἡ [illegible]αραδοσιακή κληρονομιά, παραδίδον[illegible]ται μέρα μέ τή μέρα στό ξένο τουριστικό μονοπωλιακό κεφάλαιο, πού ξέρει τόν τρόπο νά διοχετεύει τό συνάλλαγμα στίς Τράπεζες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντί νά τό ἐπανεπενδύει ἐκεῖ πού δημιουργεῖται μέ μόχθο καί ἱδρώτα.

Ἡ Κρήτη εἶναι μιά μικρή Ἑλλάδα. Ὅπως κι' ἡ Ἑλλάδα στό σύνολό της, ἔτσι κι' ἡ Κρήτη, σάν μιά ἄρτια ἀνθρωπογεωγραφική περιφέρειά της, πρέπει ν' ἀκολουθήσει τόν δρόμο τῆς καθολικῆς, ἰσομεροῦς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. Ἡ Κρήτη ἔχει τούς πόρους, τό μέγεθος καί τό λαό πού τῆς ἐπιτρέπει νά γίνει τό πρότυπο — μέσα στά πλαίσια τοῦ ἐθνικοῦ ἱστοῦ — μιᾶς ἀποκεντρωμένης περιφερειακῆς ἀνάπτυξης. Ἡ προγραμματισμένη ἑνιαία ἀνάπτυξη τοῦ ὁδικοῦ της δικτύου, τῶν σημαντικῶν ἐνεργειακῶν της πόρων, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καί τοῦ τουρισμοῦ της, θ' ἀνοίξει τεράστιους ἀναπτυξιακούς ὁρίζοντες καί θ' ἀνακόψει την πορεία πρός τήν πλήρη ἐξάρτηση καί τήν ἅλωση «ἐκ τῶν ἔνδον».

Μά γιά νά κερδηθεῖ ὁ ἀγώνας — ὁ ἐθνικός καί κοινωνικός ἀγώνας — γιά νά μπεῖ ἡ Κρήτη, μά κι' ἡ Ἑλλάδα στό σύνολό της, στόν δρόμο τῆς αὐτοδύναμης, ἰσομεροῦς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης — πού μακροπρόθεσμα ἀποτελεῖ τήν κύρια ἐγγύηση γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, θά πρέπει ὁ λαός, σέ κάθε περιφέρεια τῆς χώρας, νά συμμετέχει στίς ἀποφάσεις πού τόν ἀφοροῦν. Κάτι τέτοιο δέν συμβιβάζεται μέ τό συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό κράτος, κράτος διαβρωμένο ἀπό Ἀτλαντικούς φιλέλληνες, πού θελημένα ἤ ἄθελα συνεργοῦν στήν δορυφοροποίηση τῆς χώρας μας, σέ μετατροπή της σέ προχωρημένο φυλάκιο τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, σέ ἐνδοχώρα τοῦ δυτικοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου. Κάτι τέτοιο δέν συμβιβάζεται ἐπίσης μέ τήν πολιτική τῆς κυβέρνησης, πολιτική ἐξάρτησης ἀπ' τά στρατιωτικά, βιομηχανικά καί τραπεζικά κέντρα τῆς Δύσης, πολιτική τυφλῆς προσήλωσης στό Πεντάγωνο, τό ΝΑΤΟ καί τήν ΕΟΚ. Γι' αὐτό, ἡ ἀλλαγή πορείας δέν εἶναι πιά θέμα ὁριακό, θέμα πολυτέλειας, εἶναι θέμα πού ἀφορᾶ τήν ἐπιβίωση τοῦ ἔθνους.

Στό μεταξύ, θά πρέπει νά ἀκουστεῖ στήν Κρήτη τό ὄχι τοῦ λαοῦ της σέ κάθε πάρα πέρα ἀπαλλοτρίωση κρητικῆς γῆς γιά τήν ἀνάπτυξη τῶν ξένων βάσεων τοῦ θανάτου, τό ὄχι σέ κάθε συναλλαγή, σέ κάθε ἀγοραπωλησία πού παραδίνει κρητική γῆ στόν ἔλεγχο τῶν ξένων. Πάνω σ' αὐτό τό ὄχι θά δομηθεῖ μέ τόν καιρό — σύντομα ἐλπίζουμε — μιά νέα ἀνεξάρτητη ἐθνική ἐξωτερική πολιτική, μιά ἐσωτερική πολιτική πού θά ἐκφράζει τά συμφέροντα καί τά ὁράματα τοῦ Ἕλληνα τοῦ μόχθου.

Ἡ Κρήτη εἶναι περιοχή ἀγροτική. Καί συμμετέχει κι αὐτή στίς πικρές ἐμπειρίες τῶν ἀγροτῶν τῆς χώρας μας, ἐμπειρίες πού ξεπηδοῦν ἀπ' τήν ἀδιαφορία καί τήν ἐγκατάλειψή τους ἀπό τό Κράτος, στό βωμό τῶν συμφερόντων τοῦ μονοπωλιακοῦ βιομηχανικοῦ κεφαλαίου, τοῦ μεγαλέμπορου καί τοῦ ἐμπορομεσίτη.

Μέ τίς συντάξεις πείνας, μέ ἀνύπαρκτη οὐσιαστικά φαρμακευτική, ἰατρική καί νοσοκομειακή περίθαλψη, μέ παιδεία πού προσφέρεται «δωρεάν» μόνο κατ' ὄνομα, παιδεία πού ἀποσκοπεῖ στή δημιουργία φτηνῆς ἐργασίας γιά τίς πολυεθνικές πού καταλαμβάνουν τά στρατηγικά κέντρα τῆς οἰκονομίας μας, μέ τή συστηματική διάβρωση τῆς πολιτιστικῆς παράδοσης τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, μεταβάλλεται ὁ Ἕλληνας ἀγρότης κάθε μέρα καί πιό πολύ στόν ἄ π ο ι κ ο τῆς χώρας μας. Συνεργεῖ σ' αὐτό βέβαια ἄμεσα ἡ οἰκονομική μά καί εἰδικώτερα ἡ ἀγροτική πολιτική τῶν κυβερνήσεων τῆς Δεξιᾶς.

Τή γεωργία, οὐσιαστικά, τήν ἀντιμετώπισαν οἱ κυβερνήσεις τῆς Δεξιᾶς σάν πηγή φθηνῆς ἐργασίας γιά τά μεγάλα ἀστικά κέντρα τῆς χώρας καί γιά τά σκλαβοπάζαρα τῆς Δύσης καθώς καί σάν πηγή συναλλάγματος ἀπ' τίς ἐξαγωγές τόσων ἀγροτικῶν προϊόντων ὅσο καί τῶν ἀγροτῶν. Ἔτσι ἡ βιομηχανική ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας, ἡ περιορισμένη βέβαια καί ἐπιφανειακή βιομηχανική ἀνάπτυξή μας ἔγινε σέ βάρος τῆς γεωργίας μας κι ὄχι σέ ὀργανική σχέση μ' αὐτή. Τό δείχνει, ἄλλωστε, ἡ ἀπαράδεκτη συγκέντρωση τῆς βιομηχανικῆς μας παραγωγῆς στήν περιοχή τῆς πρωτεύουσας καί συμπρωτεύουσας. Σέ μιά ἰσομερή ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας ὑπάρχει πάντα μείωση τοῦ ἐνεργοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. Ταυτόχρονα ὅμως ὑπάρχει αὔξηση τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ πού ἀσχολεῖται στή βιομηχανία μά καί ταυτόχρονα αὔξηση τοῦ ἀγροτικοῦ προϊόντος σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καί τῆς ἐκμηχάνισης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς. Κάτι τέτοιο ὅμως δέν συμβαίνει στή χώρα μας. Ἀντίθετα, ἐνῶ συρρικνώνεται ὁ ἐνεργός ἀγροτικός πληθυσμός δέν αὐξάνει ἡ ἀπασχόληση στή βιομηχανία καί ἡ ἀγροτική παραγωγή, ὅπου δέν μειώνεται, παραμένει στάσιμη.

Στίς ἀναπτυγμένες χῶρες τά τελευταία χρόνια ἀναγνωρίζεται ὅλο καί πιό πολύ ὁ ζωτικός ρόλος τῆς γεωργίας στήν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας ἀλλά κι ἀκόμα περισσότερο, ἡ στρατηγική της σημασία γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία. Ἡ γεωργική παραγωγή θ' ἀποτελέσει στά χρόνια πού ἔρχονται τό κατ' ἐξοχήν πυρηνικό ὅπλο στά χέρια τῶν χωρῶν πού ἔχουν πλεονάσματα σέ βασικά ἀγροτικά προϊόντα γιά τήν ἄσκηση πίεσης καί προώθησης τῶν δικῶν τους συμφερόντων στήν παγκόσμια σκακιέρα. Ἐνῶ σέ πολλές χῶρες ἀκολουθεῖται ἀγροτική πολιτική πού στοχεύει τήν γρήγορη αὔξηση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς, στήν χώρα μας ὁ προγραμματισμός καί ὁ καθορισμός προτεραιοτήτων θεωρεῖται ἄσκοπη πολυτέλεια. Βρισκόμαστε ἀκόμη στό στάδιο τῶν ἀφορισμῶν καί τῶν εὐχολογιῶν. Ζητᾶμε πάντα τήν «βοήθεια» κάποιου δυνατοῦ γιά νά λύσει τά προβλήματά μας. Ἔτσι καί τώρα ἡ Κυβέρνηση κάνει ἔκκληση στήν ΕΟΚ νά μᾶς δεχθεῖ στή Λέσχη της γιά νά λυθοῦν «ὡς ἐκ θαύματος» ὅλα τά προβλήματα τῆς γεωργίας καί τῆς οἰκονομίας μας, γενικώτερα. Ἀλλά γιά νά λυθοῦν τά διαρθρωτικά καί ὀργανωτικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ ἀγροτική μας οἰκονομία χρειάζεται ριζική ἀλλαγή τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἀπό ἀντιαγροτική σέ φιλοαγροτική. Ἀπαιτοῦνται τόσο τά ἄμεσα, βραχυπρόθεσμα μέτρα ὅσο καί ὁ προγραμματισμός καί ὁ συντονισμός δράσης γιά ριζικές διαρθρωτικές ἀλλαγές.

Στόν ἀγροτικό τομέα ἀπασχολεῖται τό 1)3 τοῦ οἰκονομικοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ καί συμμετέχει στό ἀκαθάριστο ἐγχώριο προϊόν μόνον κατά 17%. Τό μέσο ἀγροτικό εἰσόδημα εἶναι μόνο τό 1)3 σέ σχέση μέ τό μέσο εἰσόδημα στούς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Ὁ ἀγρότης εἶναι πραγματικά ὁ πιό ἀδικημένος Ἕλληνας.

ΜΙΚΡΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ὀξύ πρόβλημα γιά τήν ἀγροτική οἰκονομία μας εἶναι ἡ μικρή ἰδιοκτησία καί ὁ κατακερματισμός της σέ πολλά κομμάτια πού ἀπέχουν μεταξύ τους. Ἡ ἀνισοκατανομή τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἐντυπωσιακή. Ἀπό τή μιά μεριά ὑπάρχουν λίγες μεγάλες καί πολύ μεγάλες ἐκμεταλλεύσεις — τά ἰδιωτικά καί ἐκκλησιαστικά καί μοναστηριακά τσιφλίκια — καί ἀπό τήν ἄλλη ὑπάρχει ἡ μεγάλη μάζα τῶν πολύ μικρῶν καί μεσαίων ἐκμεταλλεύσεων. Τά 95% περίπου τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἔχουν λιγώτερο ἀπό 100 στρέμματα, ἀπόδειξη τρανή τοῦ σκληροῦ ἀγώνα τοῦ Ἕλληνα ἀγρότη γιά τήν ἐπιβίωση. Τό ὑπόλοιπο 5% κατέχει τό 25% περίπου τοῦ συνόλου τῆς καλλιεργήσιμης γῆς.

Ἡ διάθεση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καί στήν ἐξωτερική καί στήν ἐσωτερική ἀγορά βρίσκεται σχεδόν ἀποκλειστικά στά χέρια τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐμπορίου. Αὐτό ρυθμίζει τόσο τίς τιμές γιά τούς παραγωγούς, ὅσο καί τίς τιμές πού πληρώνουν οἱ καταναλωτές. Εἶναι πραγματικά ληστρική ἡ διαφορά ἀνάμεσα στίς τιμές πού ἀπολαμβάνει ὁ ἀγρότης καί τίς τιμές πού πληρώνει ὁ καταναλωτής ἐργαζόμενος. Σύμφωνα μέ ὑπολογισμούς τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. ὁ ἀγρότης ἀπολαμβάνει μόνο τό 20%—40% τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος.

Ἐνῶ ὁ ἀγρότης μοχθεῖ, τό μεγαλύτερο ποσοστό τοῦ ἀγροτικοῦ προϊόντος τό ἰδιοποιοῦνται οἱ μεσάζοντες, τά ἐμποροβιομηχανικά καί τραπεζικά συγκροτήματα. Τό πρόβλημα ἔγινε πιό ὀξύ καί περίπλοκο μέ τό ἐξάπλωμα τῶν μονοπωλίων στήν ἀγροτική οἰκονομία. Ἡ διείσδυση τῶν μονοπωλίων ἐκτείνεται ἀπό τόν ἐφοδιασμό τῶν ἀγροτῶν μέ βασικά παραγωγικά μέσα καί ἐφόδια, ὅπως λιπάσματα, γεωργικά μηχανήματα καί φάρμακα, μέχρι τή βιομηχανοποίηση καί ἐμπορία τῶν προϊόντων. Τά μονοπώλια αὐτά διαθέτουν τά γεωργικά μηχανήματα στούς ἀγρότες σέ τιμές πολύ μεγαλύτερες ἀπό τίς διεθνεῖς τιμές, ἐλέγχουν τόν κύριο ὄγκο τῆς ἐμπορεύσιμης παραγωγῆς πολλῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ὅπως καπνός, βαμβάκι, κονσερβοποιΐα ὀπωροκηπευτικῶν καί ταυτόχρονα τροφοδοτοῦνται μέ πολλαπλάσιες πιστώσεις πού ἀντλοῦνται ἀπό τήν ἐγχώρια ἀποταμίευση ἐνῶ καρπώνονται σημαντικό μέρος ἀπό τίς κρατικές ἐπιδοτήσεις.

Μά πέρα ἀπ' αὐτά, ἡ διείσδυση τοῦ πολυεθνικοῦ κεφαλαίου στόν ἀγροτικό τομέα ἔχει σάν συνέπεια τήν ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες κατανάλωσης στά μητροπολιτικά κέντρα. Αὐτό σημαίνει μείωση τῆς παραγωγῆς γιά τήν ἐγχώρια κατανάλωση καί αὔξηση τῆς ἐξάρτησής μας ἀπ' τά ἰμπεριαλιστικά κέντρα.

Τό κράτος παρεμβαίνει μέ πολλούς τρόπους στήν ἀγροτική οἰκονομία, ἀλλά ἀντί νά ὑποστηρίξει τά συμφέροντα τοῦ ἀγρότη, διευκολύνει τή δράση τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κεφαλαίου, τῶν μονοπωλίων καί μεσαζόντων. Μέσω τῆς ΑΤΕ μονοπωλεῖ τήν ἀγροτική πίστη. Στήν πρακτική τῆς ΑΤΕ ἰσχύουν τραπεζικά κριτήρια, πού ἀπαιτοῦν πιστωτική ἐπιφάνεια ἀπό τούς δανειζόμενους ἀγρότες. Ἔτσι εὐνοοῦνται στήν δανειοδότηση καί ἰδιαίτερα στή μεσομακροπρόθεσμη, οἱ μεγάλες ἐπιχειρήσεις καί παραμερίζονται οἱ μικροκαλλιεργητές. Ἐπί πλέον ἡ ΑΤΕ ἔχει παραγκωνίσει τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς καί στή διάθεση τῶν πιστώσεων καί τήν προμήθεια τῶν γεωργικῶν προϊόντων καί ἐφοδίων καί στή βιομηχανοποίηση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, περιορίζοντας τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς στό ρόλο τοῦ μεσεγγυητῆ καί μεταπράτη.

Μέ τίς διατιμήσεις ἀγροτικῶν προϊόντων, σχεδόν πάντα, κάτω ἀπό τό κόστος παραγωγῆς, τό κράτος ὑποβοηθεῖ τή μεταβίβαση τοῦ μόχθου τοῦ ἀγρότη στόν ἐμπορομεσίτη καί τό μονοπωλιακό κεφάλαιο.

Ὅλα αὐτά, ὅπως καί τελευταῖα τό νομοσχέδιο γιά ἀνώνυμες γεωργικές ἑταιρίες, ἀποβλέπουν στή συγκέντρωση τῆς γῆς καί τῆς παραγωγῆς. Καί εἶναι ἀπαραίτητο ὁπωσδήποτε ἡ ἐκμετάλλευση τῆς γῆς νά γίνει πιό ἀποδοτική, ν' ἀξιοποιηθεῖ ἡ σύγχρονη τεχνολογία καί ν' ἀντιμετωπισθεῖ ὁ διεθνής ἀνταγωνισμός. Τό ἐρώτημα ὅμως εἶναι πρός ὄφελος ποιανοῦ θά γίνει ὁ ἐκσυγχρονισμός καί ὀρθολογική ἀξιοποίηση τῆς γεωργίας; Πρός ὄφελος τῶν ἀγροτῶν καί τῆς οἰκονομίας γενικώτερα ἤ τῶν λίγων μεγαλοϊδιοκτητῶν, τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων; [illegible]

πώς θ' ἀνοίξουν οἱ πόρτες τοῦ παραδείσου γιά τήν Ἑλλάδα ὅταν θά ἐνταχθοῦμε στήν ΕΟΚ. Γνωρίζετε τή θέση μας καί δέν θά τήν ἐπαναλάβω λεπτομερειακά. Εἶναι ἀκλόνητη πίστη μας πώς ἡ ἔνταξή μας θά μετατοπίσει τό κέντρο ἀποφάσεων γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας στίς Βρυξέλλες — πώς τόσο ἡ βιομηχανία μας ὅσο καί ἡ ἀγροτική μας οἰκονομία θά ὑποστοῦν θανάσιμα πλήγματα. Πιστεύουμε ἐπίσης πώς μιά νέα συμφωνία πού νά προασπίζει τό δικαίωμά μας γιά δικές μας ἐθνικές ἐπιλογές εἶναι ἐφικτή — καί πώς μπορεῖ ἄριστα νά συνδυασθεῖ μέ τή διατήρηση καί ἐπέκταση τῶν οἰκονομικῶν μας σχέσεων μέ τό ἀνατολικό μπλόκ καθώς καί μέ τήν κοινότητα τῶν μεσογειακῶν λαῶν — πού ὕστερα ἀπό τή Μάλτα ἀνοίγει τεράστιους νέους ὁρίζοντες γιά τή χώρα μας.

Ἀλλά ἡ Κυβέρνηση — κι' ἀπ' τή δική της ὀπτική γωνιά — χειρίστηκε τό θέμα μέ ἀχαρακτήριστα λαθεμένο τρόπο. Τό «ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν» μᾶς ἀπογύμνωσε ἀπό κάθε διαπραγματευτικό ὅπλο. Ἀλλά συνέβη καί τό ἀπροσδόκητο — ἀπροσδόκητο γιά τήν Κυβέρνηση. Παρά τήν ἀπόφασή της νά προχωρήσει χωρίς ὅρους, ἡ ΕΟΚ δέν ἐπιθυμεῖ τήν ἔνταξή μας αὐτή τήν ὥρα — ἀποτέλεσμα τῆς τεράστιας κρίσης πού διέρχεται ὁ παγκόσμιος καπιταλισμός. Κι' ἔτσι, κατόρθωσε νά διαμορφώσει κλίμα ἀβεβαιότητας καί ἀνασφάλειας, πού ὁδηγεῖ στήν ἀνάσχεση τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων καί στήν ἔξαρση τοῦ παρασιτισμοῦ καί τῆς κερδοσκοπίας.

Μακροπρόθεσμα ἡ λύση τοῦ ἀγροτικοῦ προβλήματος τῆς χώρας θ' ἀπαιτήσει ριζική ἀναδιόρθρωση τῆς παραγωγικῆς δομῆς τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Τό εἰσοδηματικό πρόβλημα ὅμως πού ἀντιμετωπίζει ὁ ἀγροτικός πληθυσμός εἶναι ἄμεσο καί πρέπει καί μπορεῖ ν' ἀντιμετωπισθεῖ μέ δημοσιονομικά κατά κύριο λόγο μέτρα. Τά μέτρα αὐτά περιλαμβάνουν: Πρῶτο, τήν ἐξαγγελία ἐνωρίς τιμῶν ἀσφαλείας πού νά καλύπτουν πλήρως τό ἀναμενόμενο κόστος παραγωγῆς καί ἕνα λογικό ποσοστό κέρδους. Δεύτερο, ἐπιδοτήσεις γιά νά διακινηθεῖ τό προϊόν ἄν ἡ τιμή ἀσφαλείας ἔτυχε νά βγεῖ ψηλότερη ἀπ' ὅ,τι ἐπιτρέπουν οἱ συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς ἤ ἄν ἡ πολιτεία ἐπιθυμεῖ νά ἐξασφαλίσει χαμηλή τιμή στήν ἀγορά πρός ὄφελος τῶν οἰκονομικά ἀσθενέστερων τάξεων. (Αὐτό δέν ἀφορᾶ τόν ἀγρότη, πού εἰσπράττει πάντα τήν προκαθορισμένη τιμή ἀσφαλείας). Τρίτο, ἀσφάλιση τῆς παραγωγῆς ἀπό ὅλες τίς θεομηνίες καί νόσους. Τέταρτο, ἔλεγχος τῶν τιμῶν, ἄρση τῶν δασμῶν ἤ καί ἐπιδότηση τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τῶν χημικῶν λιπασμάτων καί τῶν φυτοφαρμάκων. Πέμπτο, αὔξηση τῶν συντάξεων σέ ἐπίπεδο πού νά ἐπιτρέπει ἀξιοπρεπῆ γερατειά.

Αὐτά τά ἄμεσα μέτρα ὁπωσδήποτε θά ἐπιβαρύνουν τόν προϋπολογισμό. Ἀπό ποῦ θά προέλθουν οἱ πόροι; Ἀπό τήν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς, ἀπ' τήν κατάργηση τῶν προνομίων, «κινήτρων» καί ἀπαλλαγῶν τοῦ μεγάλου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, ἀπό τήν ἐπιβολή ὑψηλοῦ φόρου στά ὑπερκέρδη τῶν μονοπωλίων.

Μά τά μέτρα αὐτά δέν λύνουν τό πρόβλημα. Θά χρειασθοῦν ὄχι μόνο ἀναδιάρθρωση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μά καί ριζικές θεσμικές ἀλλαγές.

Χρειάζεται πρῶτα ἀπ' ὅλα ἕνα γενικό, πανεθνικό πλάνο γιά τήν ἐπιλογή καλλιεργειῶν κατά περιφέρεια ἤ ζώνη τῆς χώρας. Ἡ ἐπιλογή — πού θ' ἀναθεωρεῖται σέ τακτά χρονικά διαστήματα ἤ ὅπως τό ἐπιβάλλουν οἱ συνθῆκες — τοῦ εἴδους καί τῆς ἔκτασης τῆς καλλιέργειας σέ κάθε παραγωγική ζώνη, θά ἐξαρτηθεῖ τόσο ἀπό τίς ἐδαφολογικές καί κλιματολογικές συνθῆκες ὅσο κι' ἀπ' τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν στήν ἐγχώρια καί τήν παγκόσμια ἀγορά. Προϋπόθεση βέβαια εἶναι ἡ διαρκής (σέ ἐτήσια βάση) μελέτη τοῦ ἐδάφους κι' ἡ συνεχής παρακολούθηση τῶν ἐξελίξεων τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας.

Οἱ δυνατότητες παραγωγῆς σέ μιά περιφέρεια ἤ ζώνη ἐξαρτῶνται βέβαια σέ μεγάλη κλίμακα ἀπό τίς ἐπενδύσεις ὑποδομῆς πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ. Κι' αὐτό σημαίνει ἀποξηραντικά, ἀρδευτικά, ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα καί κατάλληλα, ἐπαρκῆ ὁδικά δίκτυα. Φράγματα πού θά συγκεντρώνουν τά νερά πού χύνονται στή θάλασσα, χειμώνα καί καλοκαίρι, ἀξιοποίηση τοῦ νεροῦ πού κινεῖται σέ ὑπόγειες φλέβες, ἔργα ἀντιπλημμυρικά γιά νά σώσουμε τή γῆ ἀπό τό πνίξιμο τῆς χειμωνιάτικης πλημμύρας — ἀποτελοῦν προϋπόθεση γιά τήν πλήρη ἀξιοποίηση τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Ἀλλά ὁ μικρός καί κατατεμαχισμένος κλῆρος ἀποτελεῖ ἀποφασιστικό πρόσκομμα στήν αὔξηση τῆς παραγωγικῆς ἀποδοτικότητας, στή μείωση τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς. Ἡ ἀπόδοση τῶν ἀκαλλιέργητων ἐκτάσεων, τῶν τσιφλικιῶν πού ἀκόμη ὑπάρχουν σέ μεγάλη κλίμακα στήν χώρα μας, στούς ἀκτήμονες ἀγρότες, δέν θά δώσει λύση στό πρόβλημα. Οὔτε ὁ ἀναδασμός θά λύσει τό πρόβλημα. Εἶναι δύσκολη, μακρόχρονη διαδικασία καί εἶναι πιθανό τελικά νά εὐνοήσει τούς σχετικά οἰκονομικά ἰσχυρότερους ἀγρότες. Τό κληρονομικό μας δίκαιο σέ κάθε περίπτωση θά ὁδηγήσει καί πάλι, ὕστερα ἀπό καιρό, στόν μικρό καί κατατεμαχισμένο κλῆρο. Ἡ μόνη λύση τελικά εἶναι ὁ παραγωγικός ἀγροτικός συνεταιρισμός μέ βάση τήν ὁμαδική καλλιέργεια.

Οἱ γεωργικοί συνεταιρισμοί στή σημερινή τους μορφή εἶναι τόσο ἀπογοητευτικοί, ὥστε ὁ ἀγρότης νά ἀμφισβητεῖ τίς τεράστιες δυνατότητες πού παρέχει αὐτή ἡ θεσμική μορφή γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μας. Γιατί, σήμερα, ἀπ' τούς 7.000 συνεταιρισμούς, οἱ 5.000 εἶναι πιστωτικοί —δηλαδή μιά γραφειοκρατική προέκταση τῆς ΑΤΕ γιά τήν διανομή τῶν δανείων. Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι παραγωγικοί συνεταιρισμοί. Μά στήν πράξη — μέ λίγες ἐντυπωσιακές ἐξαιρέσεις — τί σημαίνει σήμερα ὁ τίτλος «παραγωγικός» συνεταιρισμός; Σημαίνει ἁπλῶς ὅτι παρεμβάλλεται στήν διαδικασία διάθεσης (ὄχι παραγωγῆς) τῶν προϊόντων — εἶναι δηλαδή στήν οὐσία ἐμπορικός. Μόνο ἕνα 10% τῶν συνεταιρισμῶν στήν Ἑλλάδα ἐμπλέκονται στήν παραγωγική διαδικασία, σ' ἀντίθεση μέ τίς χῶρες τῆς Κεντρικῆς καί Δυτικῆς Εὐρώπης, ὅπου οἱ συνεταιρισμοί συμμετέχουν στήν διαδικασία τῆς παραγωγῆς κατά 80% περίπου.

Ἡ σχέση τῶν συνεταιρισμῶν ἀνάμεσά τους, μά καί ἡ σχέση τους μέ τήν Τοπική Ἕνωσή τους, εἶναι ὄχι μόνο χαλαρές ἀλλά συχνά καί ἀνταγωνιστικές. Κι' ὅσο ἀφορᾶ τήν ἡγεσία τους, τήν ΠΑΣΕΓΕΣ, εἶναι πασίγνωστο πώς εἶναι πάντα τό διαβιβαστικό ὄργανο τῆς ΑΤΕ καί τῆς ἑκάστοτε κυβέρνησης, πώς ποτέ δέν ἦταν ἐκφραστής τῶν συμφερόντων εἴτε τῶν συνεταιρισμῶν εἴτε τῶν ἀγροτῶν.

ΣΧΗΜΑ ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟ

Ὅλο αὐτό τό θεσμικό σχῆμα εἶναι ὁλότελα ξεπερασμένο. Καί εἶναι ἐπιτακτικό καθῆκον τῆς πολιτείας νά προωθήσει τό γρηγορώτερο δυνατό τήν δημιουργία σέ πανελλήνια κλίμακα ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν (πρωτοβάθμιων καί δευτεροβάθμιων) νέου τύπου. Τά βασικά χαρακτηριστικά τους πρέπει νά εἶναι: Πρῶτο, ὁ συνεταιρισμός ἀναλαμβάνει ὅλο τό φάσμα τῆς (ὁμαδικῆς κατά κανόνα) παραγωγῆς καί τῆς διάθεσης τῶν προϊόντων. Δεύτερο, εἶναι ἀγροτοβιομηχανικός γιά νά σμίξει τό ἐργοστάσιο καί τό χωράφι, γιά νά συγκρατηθεῖ ἡ νιότη στήν ὕπαιθρο. Τρίτο, εἶναι ἄμεσα ὑπεύθυνος γιά τίς πιστώσεις πού παρέχονται στά πλαίσια τοῦ γενικοῦ πιστωτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας καί τοῦ συντονισμοῦ (καί μόνο) πού ἀσκεῖται ἀπό τήν ΑΤΕ. Τέταρτο, οἱ ἀγρότες πού συμβάλλουν σέ γῆ (πού παραμένει δικιά τους ἀτομική ἰδιοκτησία), σέ ἐξοπλισμό καί σέ προσωπική ἐργασία, αὐτοδιαχειρίζονται (αὐτοδιοικοῦν) τούς συνεταιρισμούς. Ἡ πολιτεία δέν ἀσκεῖ ἔλεγχο σκοπιμότητας. Ἡ δικαστική ἐξουσία μόνο ἀσκεῖ ἔλεγχο νομιμότητας. Πέμπτο, οἱ φορεῖς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης (πρώτου ἤ δεύτερου βαθμοῦ) συμμετέχουν στήν διοίκηση γιά νά προωθήσουν τά γενικώτερα συμφέροντα τοῦ χωριοῦ, τῆς πόλης, τῆς ἐπαρχίας.

Βασικά, ἡ ὅλη ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου — ἀγροτική καί βιομηχανική, πρέπει νά περάσει στά χέρια τῶν συνεταιρισμῶν καί τῶν κοινωνικῶν φορέων τῆς περιφέρειας. Εἶναι αὐτός ὁ μόνος δρόμος πού θά ἀφυπνίσει τόν γίγαντα τῆς ἑλληνικῆς ἀγροτιᾶς.

Βέβαια, ἡ πολιτεία θά παίξει, πρέπει νά παίξει, ἀποφασιστικό ρόλο. Ὄχι μόνο στήν διαμόρφωση τῶν νέων θεσμικῶν πλαισίων. Ἀπαιτεῖται ἡ ἐνεργός συμμετοχή της γιά τά ἔργα ὑποδομῆς, γιά τήν ἀνάπτυξη βιομηχανίας πού νά προμηθεύει σέ χαμηλές τιμές τόν ἀγροτικό ἐξοπλισμό, τό φυτοφάρμακο καί τό χημικό λίπασμα. Εἶναι, τέλος, ὑπεύθυνη γιά τήν ὀργάνωση τῆς ἀγροτικῆς ἐκπαίδευσης, γιά τήν δημιουργία ἀγροτικῶν καί συνεταιριστικῶν σχολῶν, ἱδρυμάτων καί ἰνστιτούτων, πού θά προωθήσουν τήν ἔρευνα σέ βάθος.

Σ' ὅλα αὐτά θά συμμετέχουν ἐνεργά οἱ συνεταιρισμοί. Ὅπως θά πρέπει νά συμμετέχουν, παράλληλα μέ τούς περιφερειακούς φορεῖς, στήν ἀνάπτυξη τῆς στέγης, τῆς ὑγειονομικῆς περίθαλψης, τῶν πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ὑπαίθρου. Ἡ παροχή «δωρεάν» ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς περίθαλψης, ἄνετης καί σύγχρονης στέγης μέ ἐπιδότηση καί χαμηλότοκα δάνεια, ἐντάσσονται ἀσφαλῶς στό πρόγραμμα ἀναζωογόνησης τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Μά θάναι λάθος νά πιστέψουν οἱ ἀγρότες πώς ἡ κυβέρνηση θά «ἐννοήσει» τό πρόβλημα καί θά προωθήσει τή λύση του. Γιατί ἡ κυβέρνηση —ὅπως σχεδόν ὅλες οἱ κυβερνήσεις τῆς χώρας μας — εἶναι ταγμένη στήν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἑλληνικοῦ κατεστημένου, τῆς ντόπιας καί ξένης ὀλιγαρχίας πού ἐκμεταλλεύεται ἀσύδοτα τόν ἱδρώτα τοῦ Ἕλληνα ἐργαζόμενου κι' ἰδιαίτερα τοῦ Ἕλληνα ἀγρότη.

Γι' αὐτό ὁ ἀγρότης πρέπει νά ὀργανωθεῖ, νά ὀργανωθεῖ συνδικαλιστικά γιά νά διεκδικήσει αὐτό πού τοῦ ἀνήκει —νά ἀπολαμβάνει ὁ ἴδιος τό προϊόν τοῦ μόχθου του. Καί εἶναι γι' αὐτό ὁ ἀγροτικός σύλλογος τό ὄργανο πάλης καί ἀγώνα τῆς ἀγροτιᾶς γιά τή λύση τῶν προβλημάτων της. Οἱ ἀγρότες πρέπει νά στοιχίσουν τίς τάξεις τῶν ἀγροτικῶν συλλόγων, νά καταργήσουν κάθε εἴδους κηδεμονία τῶν γνωστῶν ἀγροτοπατέρων, νά ἀρνηθοῦν ὁποιαδήποτε διοικητική ἐξάρτηση ἀπό τά πολιτικά κόμματα τῆς χώρας. Αὐτόνομοι καί αὐτοδύναμοι νά προχωρήσουν στό δέσιμο τῆς ἀγροτικῆς τάξης, στούς διεκδικητικούς τους ἀγῶνες γιά μιά ριζική ἀλλαγή τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου — γιά μιά νέα Ἑλλάδα.

Αὐτή τήν κρίσιμη ὥρα γιά τό ἔθνος καί τόν λαό μας, τό ΠΑΣΟΚ, φορέας τῆς ΑΛΛΑΓΗΣ, καλεῖ τόν μή προνομιοῦχο Ἕλληνα νά στοιχίσει τίς τάξεις του, νά τό ἐπιλέξει σάν τόν πολιτικό φορέα πού θά ὁδηγήσει τόν Λαό στήν Ἐξουσία καί θά ἐγγυηθεῖ πώς ἡ Ἑλλάδα θά ἀνήκει στούς Ἕλληνες.

Δηλώσαμε ξεκάθαρα τόσο κατά τήν συζήτηση τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου στήν Βουλή ὅσο καί στήν Πανελλήνια Συνδιάσκεψη τοῦ ΠΑΣΟΚ, πώς θά κατεβοῦμε αὐτοδύναμα στίς προσεχεῖς ἐκλογές. Κι' ἀκόμη, ὅταν μέ δικιά μας πρωτοβουλία προωθήσαμε τήν ἀντιπολιτευτική δημοκρατική συνεργασία, διασαφηνίσαμε πώς δέν ἦταν πρόαγγελος ἐκλογικῆς σύμπραξης. Τονίσαμε πώς ἡ ἀπόφασή μας γιά αὐτοδύναμη κάθοδο τοῦ ΠΑΣΟΚ στίς προσεχεῖς ἐκλογές πηγάζει ἀπό τήν πεποίθησή μας πώς εἶναι ἐπιτακτική γιά τήν χώρα ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς, πώς ὁ ἐγκλωβισμός τῶν δυνάμεων τῆς ἀλλαγῆς σέ συμπράξεις ἐκλογικές μέ πολιτικές ἡγεσίες πού ἐκφράζουν τήν συντήρηση, [illegible]

δέν θά φαύσει τήν δομή τῆς ἐξουσίας στήν χώρα μας, πού δέν θά προχωρήσει στίς ἀπαραίτητες δομικές ἀλλαγές ὥστε νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐπιβίωση τοῦ ἔθνους καί ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ.

Λέγεται ὅτι ἡ περιβόητη «διάσπαση» τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων θά δώσει ξανά τήν εὐκαιρία στήν Δεξιά νά πετύχει ἐκλογική πλειοψηφία. Ἀλλά τό ἐπιχείρημα εἶναι παραπλανητικό. Πρῶτο, ποιά εἶναι ἡ Δεξιά στήν Ἑλλάδα; Εἶναι ἄραγες μόνο ἡ Νέα Δημοκρατία; Ποιές πολιτικές ἡγεσίες συνεργάστηκαν μαζί της στή μεταπολίτευση γιά νά ἑδραιωθεῖ τελικά τό κράτος τῆς Δεξιᾶς; Δεύτερο, ποιά δυνατότητα ὑπάρχει γιά τήν διαμόρφωση κοινοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος ἀπό πολιτικές δυνάμεις πού διαφωνοῦν ριζικά τόσο στό θέμα τῆς ΕΟΚ ὅσο καί στά θέματα τοῦ ΝΑΤΟ καί τῶν Βάσεων τοῦ θανάτου; Γιατί οἱ ἐπιλογές εἶναι στρατηγικῆς ὄχι ἁπλῶς τακτικῆς σημασίας γιά τή χώρα μας. Τό νά συμφωνήσουμε γιά τό πρόγραμμα ὑγείας ἤ παιδείας, τό νά βελτιώσουμε τό φορολογικό σύστημα κλπ. δέν μᾶς βγάζει ἀπό τό ἀδιέξοδο πού ἔχει ὁδηγήσει τόν τόπο ἡ Δεξιά.

Οἱ μεγάλες, καθοριστικές ἐπιλογές πρέπει νά εἶναι κοινές. Καί τό ΠΑΣΟΚ καμμιά ποτέ δέν εἶχε ἀντίρρηση γιά συνεργασία καί ἑνότητα μέ δυνάμεις πού γνήσια συμβάλλουν στήν προώθηση τῆς ΑΛΛΑΓΗΣ, ἀλλαγῆς πού σήμερα ἀποτελεῖ προϋπόθεση ἐπιβίωσης τῆς χώρας μας.

Ὅσοι ὅμως μιλοῦν γιά ἐκλογική σύμπραξη, ἄς μιλήσουν καλύτερα γιά τούς κρίσιμους ἄξονες ἑνός κοινοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἄς ἀποσαφηνίσουν τήν θέση τους στίς μεγάλες ἐθνικές ἐπιλογές. Γιατί τό ΠΑΣΟΚ, σάν ἐθνικοαπελευθερωτικό καί σοσιαλιστικό κίνημα βάζει σέ πρώτη θέση τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τόν τερματισμό κάθε σχέσης ἐξάρτησης ἀπό ἕνα στρατιωτικά ἤ οἰκονομικά κέντρα ἀποφάσεων. Καί γιατί πιστεύει στήν λαϊκή κυριαρχία, πού δέν ἐκφράζεται μόνο μέ τήν συμμετοχή τοῦ λαοῦ στίς ἐκλογές, κάθε τετραετία, ἀλλά μέ τήν ἐνεργό συμμετοχή του σ' ὅλες τίς ἀποφάσεις πού τόν ἀφοροῦν, μέ τήν κοινωνική ἀπελευθέρωση τοῦ μή προνομιούχου Ἕλληνα.

Ἄν τό ΠΑΣΟΚ συμψηφίσει αὐτές τίς ἀρχές στά πλαίσια μιᾶς ἐκλογικῆς σύμπραξης μέ πολιτικές ἡγεσίες πού διαφέρουν ἀπό τήν Δεξιά μόνο στά «ψιλά γράμματα», πού ἀποτελοῦν ἐναλλακτική λύση γιά τή συντήρηση τότε ποιά λόγο ὕπαρξης ἔχει; Δέν πρέπει ἄραγες νά δοθεῖ στό λαό ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπιλογῆς ἀνάμεσα στή συντήρηση —δηλαδή στή συνέχιση τῆς πορείας τῆς χώρας μας κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τῶν στρατιωτικῶν καί μονοπωλιακῶν κέντρων τῆς Δύσης— καί τήν ἀ λ λ α γ ή— δηλαδή τή χάραξη μιᾶς νέας ἑλληνικῆς πορείας πού νά ὁδηγεῖ στήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τήν αὐτοδύναμη οἰκονομική ἀνάπτυξη καί τήν ἀπελευθέρωση τοῦ ἐργαζόμενου ἀπό τά δεσμά πού τοῦ χάλκευσε τό μονοπωλιακό κεφάλαιο;

Τρίτο, γιατί ἄραγες ἀποτελεῖ ἡ ἐκλογική συνεργασία ἀνάμεσα σέ ἀνομοιογενεῖς πολιτικά δυνάμεις ὅρο γιά τήν ἐκλογική ἀποτυχία τῆς Δεξιᾶς; Ὁ λαός διαθέτει τήν δυνατότητα νά προσδιορίσει μέ τήν ψῆφο του τήν δύναμη κάθε κόμματος στήν Βουλή —κατά συνέπεια καί τήν δύναμη τῆς Δεξιᾶς. Ὁ ὥριμος λαός μας, ξεπερνώντας τά κλισέ τοῦ παρελθόντος, μέ τίς πικρές ἐμπειρίες τῆς μεταπολίτευσης καί τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἔχει τήν εὐκαιρία στίς προσεχεῖς ἐκλογές νά προσδώσει στήν Δεξιά, πού ἀποτελεῖ ὅπως πάντα ἀποτελοῦσε μειοψηφία, τίς πραγματικές της διαστάσεις, ὅπως ἔχει βέβαια καί τήν εὐκαιρία νά ἐπιλέξει τίς δυνάμεις τῆς ἀ λ λ α γ ῆ ς. Καί ἄν ἡ Νέα Δημοκρατία ἀποτελέσει μειοψηφία στό Κοινοβούλιο, δέν ἀνοίγουν ἄραγες νέοι δρόμοι στήν πολιτική πορεία τῆς χώρας;

Τό ΠΑΣΟΚ, μέ τίς θέσεις του καί τούς ἀγῶνες του ἔχει καθιερωθεῖ σάν ὁ γνήσιος, ὑπαρκτός καί ἀνερχόμενος ἀντίπαλος τῆς Δεξιᾶς στή χώρα μας, σάν ὁ φορέας τῆς ἀ λ λ α γ ῆ ς. Θά δώσει τή μάχη στίς ἐκλογές πού ἔρχονται γιά νά περάσει ἡ φωνή τοῦ λαοῦ στό Κοινοβούλιο, γιά νά ἀνοίξει ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ σέ μιάν Ἑλλάδα πού νά ἀνήκει στούς Ἕλληνες.

Σ' αὐτή τή μάχη σᾶς καλοῦμε, Λαέ τοῦ Ἡρακλείου, Λαέ τῆς Κρήτης κι' εἴμαστε βέβαιοι πώς στό πανεθνικό παλλαϊκό προσκλητήριο δέν θά δώσετε ἁ π λ ῶ ς τό παρόν, θά εἶστε ἡ πρωτοπορία.

Ἐκδήλωση κατά τοῦ «Ἰδιώνυμου»

«Τό ΠΑΣΟΚ ἐναντιώθηκε καί μέσα καί ἔξω ἀπό τή Βουλή στήν ψήφιση τοῦ περιβόητου ἰδιώνυμου πού θέτει σέ ὑποδεέστερη μοίρα τούς πολίτες ἔναντι τῶν ἀστυνομικῶν».

Αὐτά ἀναφέρονται σέ προχθεσινή ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ ΠΑΣΟΚ μέ ἀφορμή δίκες κατά πολιτῶν μέ τό ἰδιώνυμο.

Στήν ἴδια ἀνακοίνωση τονίζεται ὅτι «τό ΠΑΣΟΚ στέκει πάντα στό πλευρό κάθε δικαζόμενου γιά τήν δράση του πάνω στήν ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ καί τῶν ἐργαζομένων».

Στό μεταξύ ἡ «Λαϊκή Ἀλληλεγγύη» πού ὀργανώνει σήμερα τό βράδυ καλλιτεχνική ἐκδήλωση στό Αἰγάλεω ἐνάντια στό ἰδιώνυμο σέ ἀνακοίνωσή της ἀναφέρει:

«Οἱ τρεῖς πολιτικοί κρατούμενοι τῆς Ἐπιτροπῆς Πρωτομαγιᾶς '77 καί τοῦ ΕΚΚΕ κάθε ἄλλο παρά ἀποτελοῦν στολίδι καί καύχημα γιά τήν «Νέα Δημοκρατία», καθώς κλείνουν τά τρία χρόνια τοῦ ἀντιλαϊκοῦ της ἔργου».

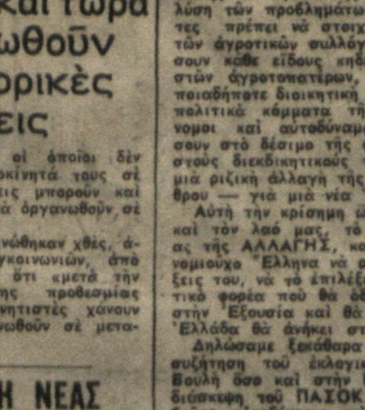

Ἀφίσσα - κάλεσμα γιά τή σημερινή ἐκδήλωση τῆς «Λαϊκῆς Ἀλληλεγγύης» στό γήπεδο Αἰγάλεω. Στήν ἐκδήλωση - διαμαρτυρία γιά τό ἰδιώνυμο θά τραγουδήσει ἡ Μαρία Φαραντούρη, ὁ Ἀντώνης Καλογιάννης κι ἄλλοι γνωστοί καλλιτέχνες, θά γίνει προβολή ταινίας καί θά παιχτεῖ θεατρικό σκέτς.

Συγκέντρωση γονέων τῶν ἀπορριφθέντων στά Λύκεια

Μεγάλη συγκέντρωση τῶν γονέων τῶν ἀπορριφθέντων στά Λύκεια, θά γίνει τήν Τετάρτη στίς 6.30 τό ἀπόγευμα στό θέατρο «Ρουαγιάλ». Τή συγκέντρωση διοργανώνει ἡ Συντονιστική Ἐπιτροπή Συλλόγων Γονέων καί Κηδεμόνων μέ τή συμμετοχή τῶν Ὁμοσπονδιῶν τῶν Καθηγητῶν καί τῶν Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Σπουδαστικῆς Ἕνωσης, τῆς Δημοκρατικῆς Ἕνωσης Νέων Γυναικῶν καί ἄλλων κοινωνικῶν καί ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καί συλλόγων.

Οἱ γονεῖς καί οἱ ἄλλοι φορεῖς θά ἐξετάσουν τήν κατάσταση πού δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπό τήν ἀποτυχία τῶν μαθητῶν στίς ἐξετάσεις καί θά ζητήσουν:

- Συμψηφισμό γιά ὅσους συγκέντρωσαν πάνω ἀπό 50 μονάδες.
- Ἐπανεξέταση ὅλων τῶν ἀποτυχόντων, τόν Σεπτέμβριο.
- Δικαίωμα ἐξέτασης τόν Σεπτέμβριο ὅσων δέν μπόρεσαν γιά ὁποιοδήποτε λόγο νά δώσουν τόν Ἰούλιο.

— Ἴδια αἰτήματα ἔχουν γονεῖς καί κηδεμόνες τοῦ Γυμνασίου Βουκολίων Χανίων καί τό Σωματεῖο Προστασίας Παίδων Μαθητικῆς Ἡλικίας.

Κλειστά αὔριο τά ὀπτικά καταστήματα

Κλειστά θά παραμείνουν αὔριο, γιορτή τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅλα τά ὀπτικά καί φωτοοπτικά καταστήματα.

Τά παραπάνω ἀνακοίνωσε ἡ Πανελ[illegible]

Μποροῦν καί τώρα νά ὀργανωθοῦν σέ μεταφορικές ἐπιχειρήσεις

«Οἱ αὐτοκινητιστές οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν ἐντάξει αὐτοκίνητά τους σέ μεταφορικές ἐπιχειρήσεις μποροῦν καί μετά τίς 21 Ἰουλίου νά ὀργανωθοῦν σέ αὐτές.

Τά παραπάνω ἀνακοινώθηκαν χθές, ἀπό τό ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν, ἀπό ἀφορμή δημοσιευμάτων ὅτι «μετά τήν λήξη τῆς προβλεπόμενης προθεσμίας (21)7)77) οἱ αὐτοκινητιστές χάνουν τό δικαίωμα νά ὀργανωθοῦν σέ μεταφορικές ἐπιχειρήσεις». [illegible]

ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΝΕΑΣ ΠΟΥ ΚΟΛΛΟΥΣΕ ΑΦΙΣΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

Οἱ «Νέοι Σοσιαλιστές» καταγγέλλουν μέ χθεσινή ἀνακοίνωσή τους τήν κακοποίηση μέσα στό Δ' Ἀστυνομικό Τμῆμα τοῦ μέλους τῆς ὀργάνωσής τους Α. Καρδουλάκη, πού συνελήφθη τήν Παρασκευή νά κολλᾶ ἀφίσσες.

Ἡ Καρδουλάκη παραπέμφθηκε στό [illegible]

FIX

Η Α.Ε. Κ. ΦΙΞ ΖΗΤΕΙ: ΑΝΑΛΥΤΗ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗ [illegible]

FIX

Η Α.Ε. Κ. ΦΙΞ ΖΗΤΕΙ: ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ ΔΙΑΤΡΗΤΡΙΑ (IBM)3

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Π. ΡΑΛΛΗ 24 ΡΟΥΦ [illegible] ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙ[illegible]ΝΟΥ ΤΗΛ. [illegible]

Σᾶς χαρίζουμε δῶρα δῶρα δῶρα δῶρα δῶρα...

Τό κατάστημα δίσκων ΤΖΙΝΑ ἐκτός ἀπό μιά πλήρως ἐνημερωμένη δισκοθήκη καί τίς χαμηλές τιμές του σέ δίσκους καί κασσέτες μοιράζει κάθε 15 μέρες πολλά πλούσια δῶρα στούς πελάτες του. Ἡμέρες κληρώσεως 1η καί 16 Αὐγούστου.

Δῶρα Αὐγούστου:

- Βάρκες φουσκωτές 4 ἀτόμων
- Σέτ τραπέζια καρέκλες ἐξοχῆς
- Στρώματα θαλάσσης
- Μίξερ καί ἄλλα ἠλεκτρικά εἴδη

Στίς κληρώσεις πού θά γίνουν στό κατάστημα ΤΖΙΝΑ θά βρίσκονται γνωστοί τραγουδιστές καί συνθέτες.

Δελτία συμμετοχῆς στό κατάστημα δίσκων.

ΤΖΙΝΑ καταστήματα δίσκων

Πανεπιστημίου 57 Τηλ. 325 1273

ADAM'S